

P. XVII

Sebastià de Vivanco

Ningú sabia que aquest mestre hagués derivat el cant de la seu de Gleyda. A l'arxiv de la seu vaig trobar un document del 4 de juliol de 1576 amb el qual els canonges el treuen en mala forma i el foragitan de Gleyda. Tinc l'inventari dels seus llibres; els canonges manaren fer-lo fer davant l'expedient contra En Vivanco. És el Vivanco mestre d'Aquila, i professor de l'universitat de Salamanca venomenada pel Salina. Les per música de Vivanco abunda en les catedrals de Castella. & La

Magnificat (Primi toni)

Vegem Catàleg dels
Manuscrits musicals
de la Ed. Lluís Pedrell
1. 26

de
Sebastià de Vivanco

Superius: Et exue-ta. vit opi- ri- tus me. us in

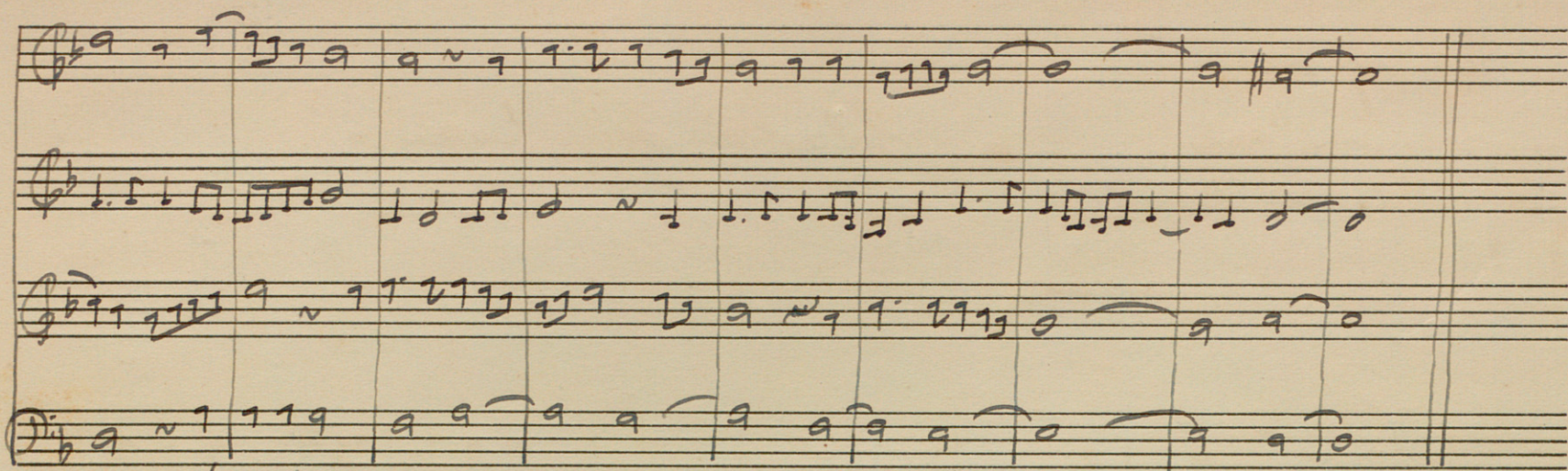
Altus:

Tenor:

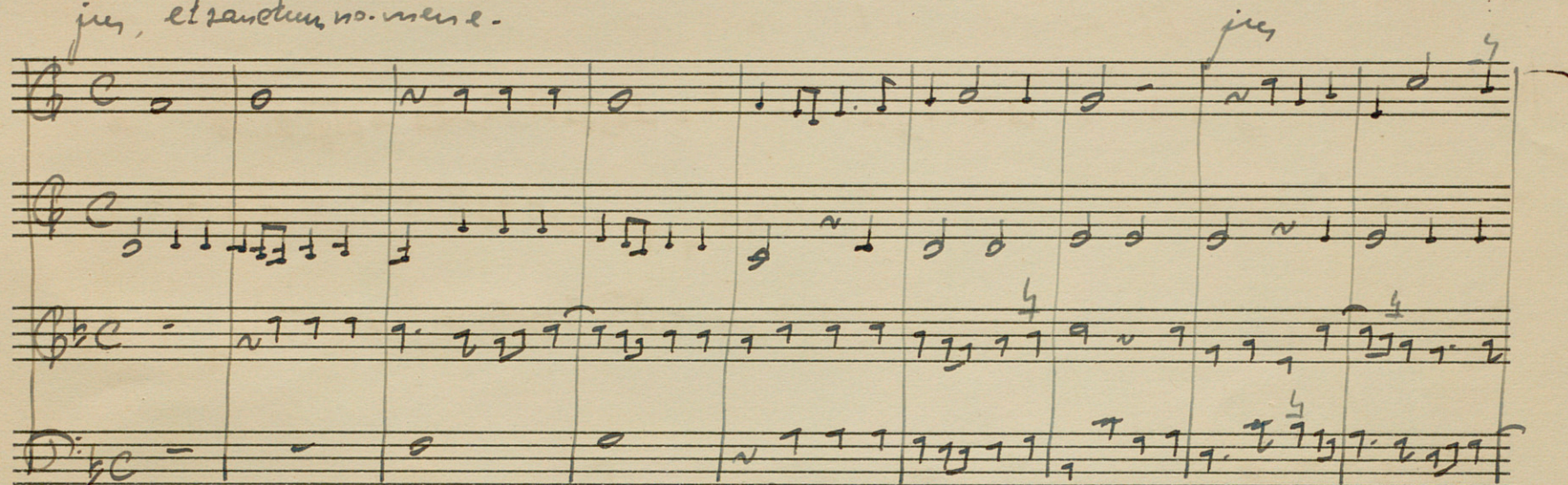
Bassus:

De-o re-lu-ta - ri me.

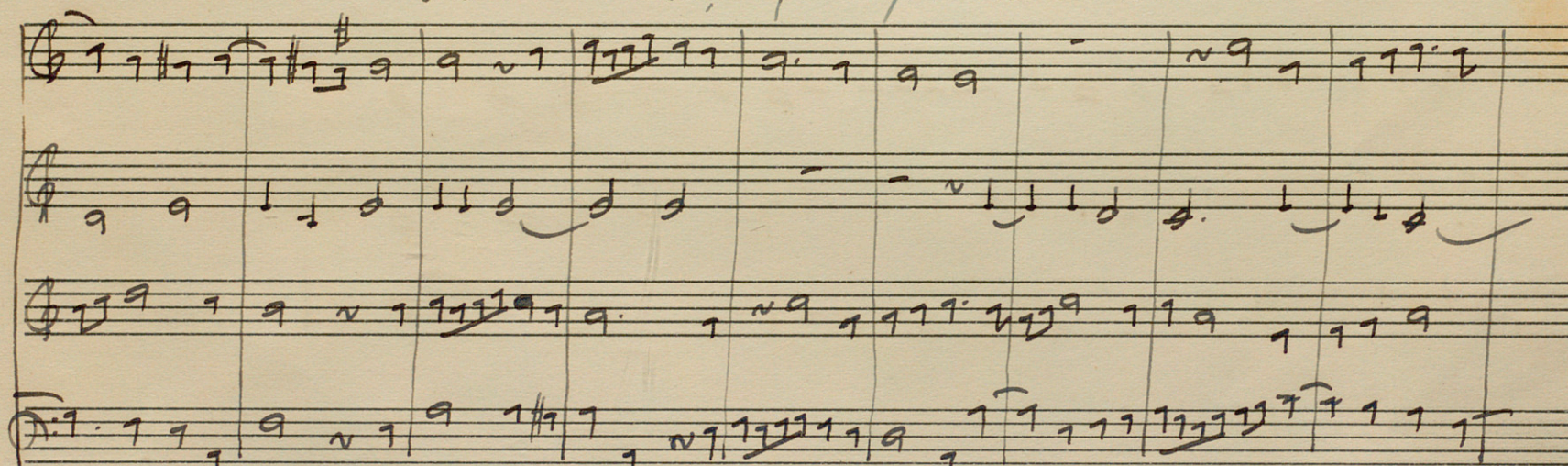
Gloria fe-cit mihi magna pro- tens est et sanctum, nomen e.



ius, et sanctum no. mine.

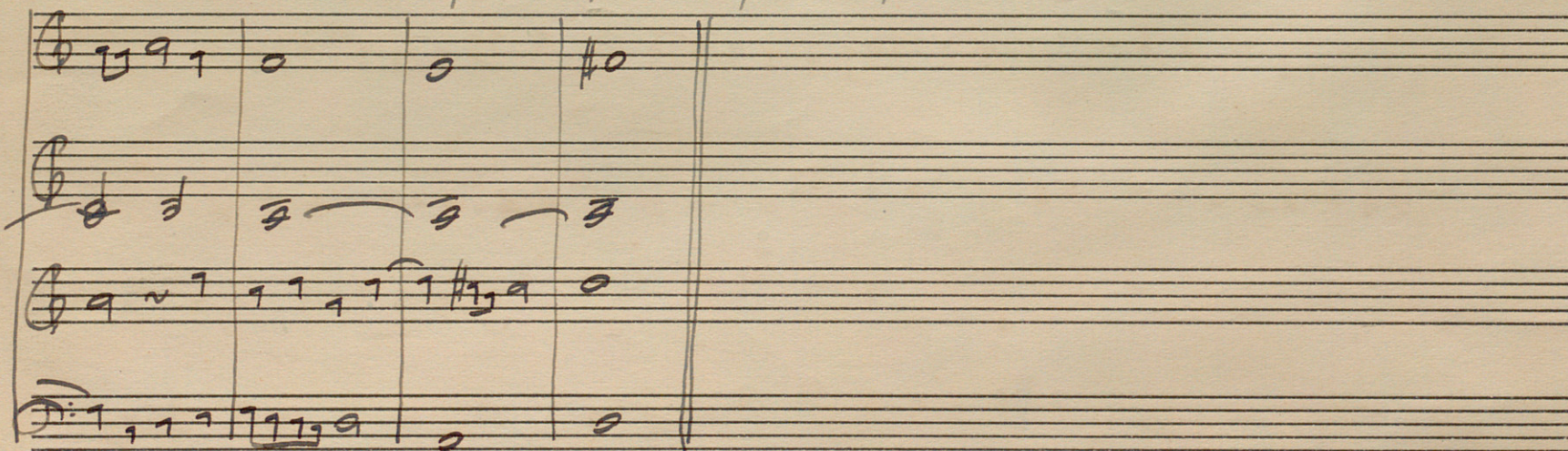


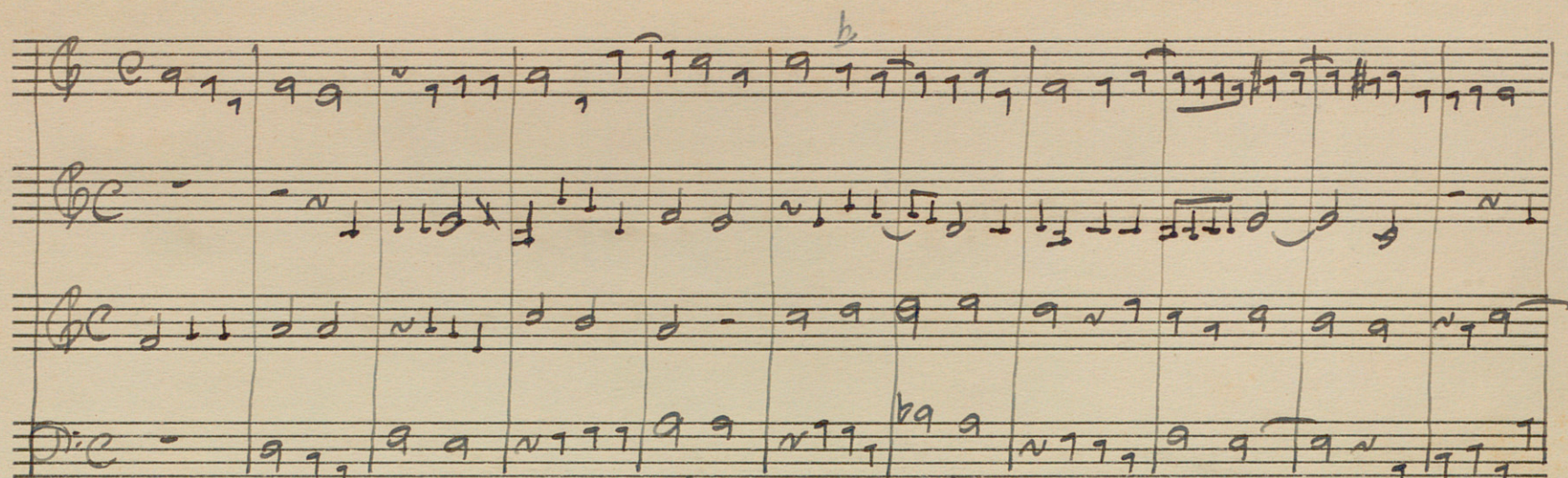
Fe. est, de. est pro. ten. tiam in brachio tu.



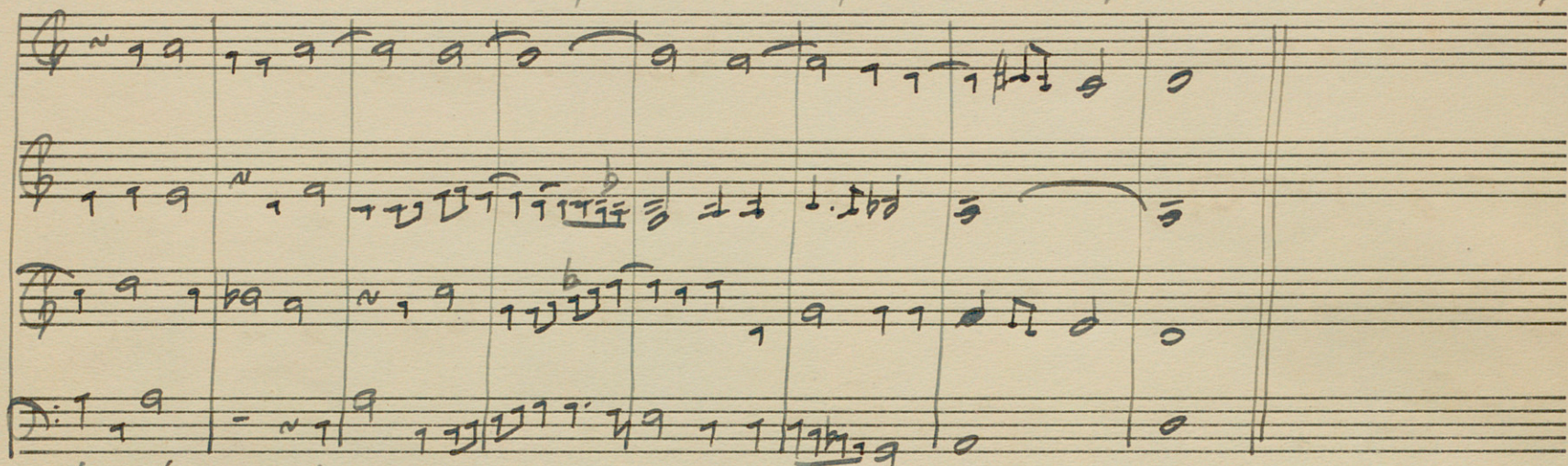
o di. sper. ut super. bo. di. sper. ut super. bo. men. te cordi tu.

i. men.

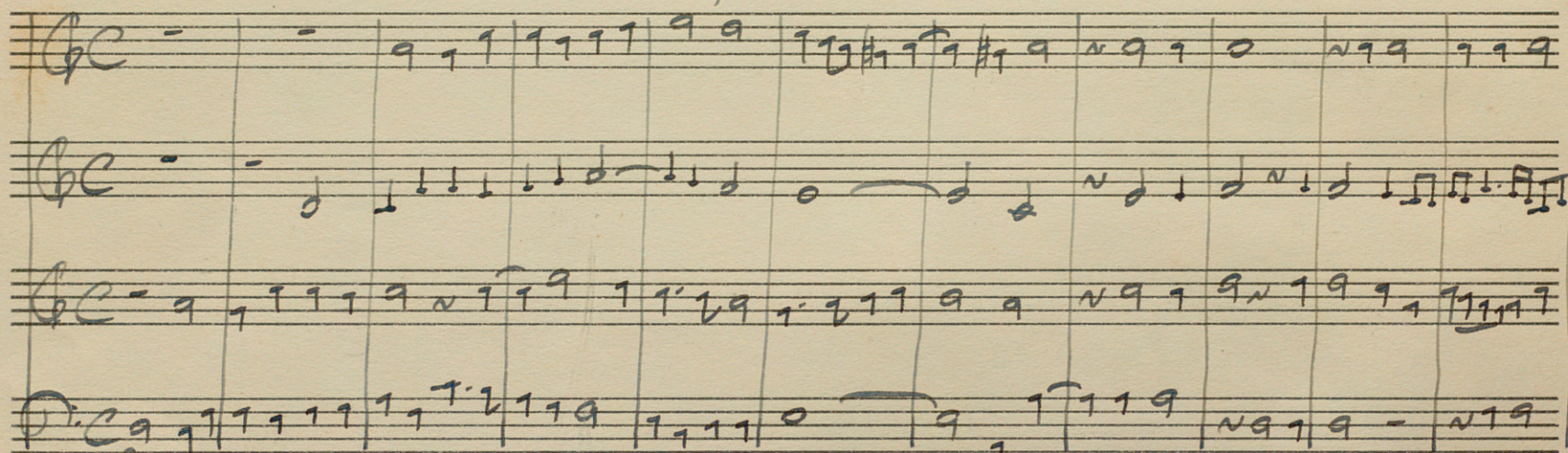




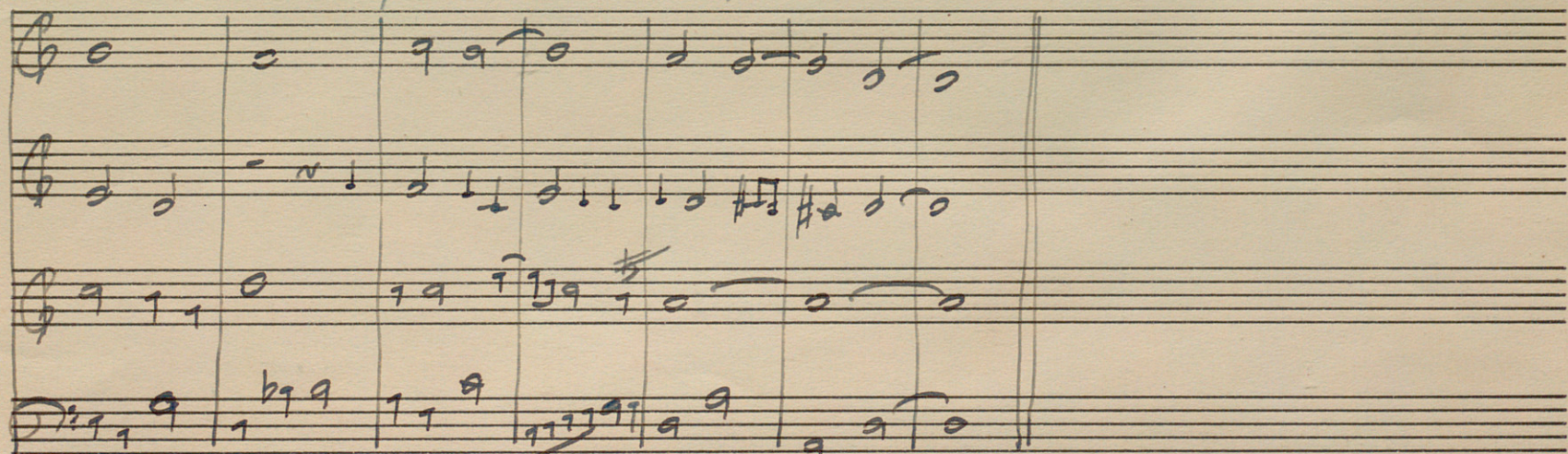
E-sau-ri-entes implevit bonis implevit bonis, implevit bo-nis et di-vi-tes et



di-vi-tes di-mi-sit in-a-ni-ma-ne, in-a-ne



Si-cut be-ni-tus est pa-tri, no-ster, ad pa-tri, no-ster, A-bra-ham, A-bra-ham et se-



mini-e-jus, et se-mi-ni-e-jus in sae-cu-la

Si. ente. rat in principi. o et nunc et sem. per et

in sae. cula sae. cul. rum A. men, saeculorum a. men.